

ГОНІМОВ Ілля Олександрович (06(18). 12. 1875, містечко Кайнес, нині Латвія — 24. 08. 1966, Донецьк) — письменник. Член СПУ (1934). Навч. самотужки. Від 1908 — на Донбасі. 1923–24 працював у друкарнях м. Бахмут (нині Артемівськ Донец. обл.). Від 1926 — у видавництві «Український робітник» (Харків). Входив до об'єдн. пролетар. письменників Донбасу «Забой» (від 1927).

Писав російською мовою. Уперше опублікував повість «Разбитое стекло» (1906), згодом у ж. «Красное слово» — оповідання «Степа Легионов» (1927), роман «Стеклодувы» (1928). Осн. тема творів Г. — життя робітників, зокрема шахтарів. Брав активну участь у створенні серії «История фабрик и заводов», яку започаткував М. Горький. Автор істор. повістей «Шахтарчук» (1930; укр. перекл. — К., 1951), «Старая Юзовка. 1869– 1905» (1937), «На берегу Кальмиуса» (1940; укр. перекл. — К., 1948), що витримали багато перевидань. Також у доробку Г.: кн. оповідань «Соль земли» (Х., 1933), «Рассказы» (Х.; К., 1935); незакінч. роман «Рубец на сердце» — про участь донец. шахтарів у 2-й світ. війні; зб. вибраних творів «Повести и рассказы» (К., 1956; із вступ. статтею [А. Клочья](#)), «Повести и рассказы» (Сталино, 1958). Укр. мовою окремі твори Г. переклав С. Ковганюк.

Рекомендована література

1. Летописцы шахтерского края. Д., 1968;
2. Спасенко К. Сквозь даль годов. Д., 1969.

[Ж. П. Крижна](#)

Бібліографічний опис:

Гонімов Ілля Олександрович / Ж. П. Крижна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30776>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).